

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **PEVEKO, spol. s r. o.**, IČO 155 27 409, se sídlem Pivovarská 545, Uherské Hradiště, zastoupen JUDr. Radkem Adámkem, advokátem, se sídlem Cihlářská 19, Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, **za účasti** osoby zúčastněné na řízení: **ČEZ Distribuce, a. s.**, IČO 247 29 035, se sídlem Teplická 8, Děčín, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 5. 2016, č. j. KUOK 46519/2016, o kasační stížnosti žalovaného a v řízení o kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení, k návrhu osoby zúčastněné na řízení na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 16. 8. 2016, č. j. 65 A 42/2016 – 41,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost žalovaného **se odmítá**.
- II. Kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyššímu správnímu soudu byla doručena dne 15. 9. 2016 kasační stížnost žalovaného a dne 16. 9. 2016 kasační stížnost osoby zúčastněné na řízení proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci (dále jen „krajský soud“) ze dne 16. 8. 2016, č. j. 65 A 42/2016 – 41 (dále jen „napadený rozsudek“). Napadeným rozsudkem bylo zrušeno rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 5. 2016, č. j. KUOK 46519/2016 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Šternberk ze dne 15. 10. 2015, č. j. MEST 58599/2015, o umístění stavby „kabelové vedení NN na ulici Dvorská ve Šternberku“ na pozemcích p. č. 4689/10, 4693/5, 4681/1, 4685, 4689/3 a 4693/1, vše v k. ú. Šternberk.

I.

[2] Dle ust. § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) *Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí... Zmeškání lhůty k*

podání kasační stížnosti nelze prominout. Dle odst. 4 tohoto ustanovení se kasační stížnost podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal.

[3] Jak vyplývá z rozhodovací praxe Nejvyššího správního soudu (zejména usnesení rozšířeného senátu ze dne 18. 12. 2008, č. j. 1 Azs 51/2007 – 55), tato ustanovení je nutno interpretovat ve spojení s ustanovením § 40 odst. 4 s. ř. s., podle něhož „*lhůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.*“ V případě podání kasační stížnosti u nepříslušného soudu je pro zachování lhůty pro její podání nezbytné, aby byla kasační stížnost v této lhůtě odeslána (resp. předána k poštovní přepravě) příslušnému soudu, kterým je Nejvyšší správní soud (přičemž zákon se stejnými důsledky akceptuje také podání soudu, který napadené rozhodnutí vydal).

[4] Ze soudního spisu krajského soudu vyplývá, že napadený rozsudek byl žalovanému doručen do datové schránky ve středu dne 31. 8. 2016. Napadený rozsudek obsahoval řádné poučení o tom, že kasační stížnost lze podat ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení u Nejvyššího správního soudu. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. *lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty.* Lhůta pro podání kasační stížnosti tudíž žalovanému uběhla ve středu dne 14. 9. 2016. Kasační stížnost žalovaný však odeslal do datové schránky Nejvyššího správního soudu až ve čtvrtek dne 15. 9. 2016.

[5] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost žalovaného podle § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. odmítl, neboť byla podána opožděně. Další řízení se tedy vede pouze o kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení, která byla podána včas, neboť napadený rozsudek jí byl doručen dne 1. 9. 2016 a kasační stížnost byla podána poštovní přepravou dne 15. 9. 2016.

II.

[6] Osoba zúčastněná na řízení ke kasační stížnosti připojila návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Uvádí, že pokud by kasační stížnosti nebyl odkladný účinek přiznán, žalovaný by byl povinen ve lhůtách stanovených zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) konat, jsa vázán nesprávným právním názorem krajského soudu. To by mohlo vést ke zrušení územního rozhodnutí a v krajním případě k zamítnutí žádosti o vydání územního rozhodnutí, přestože osoba zúčastněná na řízení pokládá rozhodnutí správních orgánů za správná. To by vedlo k nežádoucímu zatížení správních orgánů a nepoměrně větší újmě osoby zúčastněné na řízení, než jaká může vzniknout přiznáním odkladného účinku jiným osobám.

[7] Žalobce ve svém vyjádření uvádí, že tvrzení o zatížení činnosti správních orgánů není důvodem pro přiznání odkladného účinku ve smyslu ust. § 73 odst. 2 s. ř. s. Osoba zúčastněná na řízení netvrdí a neosvědčuje, do jakých jejích subjektivních práv by pravomocné rozhodnutí správního soudu mělo zasáhnout. Pouští se toliko do spekulace, jak bude následně ve správním řízení rozhodováno. Pomíjí přitom, že oprávněné zájmy

existují i na straně žalobce. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti by znamenalo, že osoba zúčastněná na řízení by mohla realizovat stavbu podle pravomocného územního rozhodnutí a žalobce by se následně musel komplikovaně a s nejistým výsledkem domáhat jejího odstranění. Hrozba nepoměrně větší újmy ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. tedy existuje spíše na straně žalobce jakožto vlastníka pozemku, na němž se má stavba realizovat, než na straně osoby zúčastněné na řízení jako provozovatele distribuční soustavy elektrické energie, který má zájem realizovat novou (duplicitní) přípojku k nemovitostem jiného vlastníka, které však již do distribuční soustavy připojeny jsou. Osoba zúčastněná na řízení však zejména netvrdí žádné mimořádné okolnosti, které by se typově odlišovaly od stovek jiných správních řízení a kasačních stížností, ve kterých vždy hrozí skutečnost, že do rozhodnutí kasačního soudu může nastat procesní vývoj ve vlastním správním řízení.

[8] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej ale může na návrh stěžovatele přiznat a užije přitom přiměřeně § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud přizná žalobě odkladný účinek, *jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem*.

[9] Nutno zdůraznit, že pravidelně je odkladný účinek spojován s tzv. řádnými opravnými prostředky, např. odvoláním, kde účinky rozhodnutí správního orgánu nastávají až v okamžiku rozhodnutí o opravném prostředku. Naproti tomu u opravných prostředků mimořádných, mezi něž spadá i kasační stížnost, je přiznání odkladného účinku předmětem úvahy rozhodujícího orgánu (srov. přiměřeně usnesení Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 581/06 ze dne 11. října 2006, <http://nalus.usoud.cz>: *Účelem [odložení vykonatelnosti rozhodnutí] je vytvoření časového prostoru pro posouzení ústavní stížnosti tak, aby před rozhodnutím soudu nedošlo k nevratným krokům, po nichž by se jeho rozhodování stalo jen akademickým cvičením a ochrana ústavně zaručených základních práv a svobod by byla toliko iluzorní*).

[10] Skutečnosti nasvědčující vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou vždy individuální, tedy závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má navrhovatel, který musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností to vyvozuje a uvést její intenzitu. Hrozící újma musí být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.

[11] Nejvyšší správní soud se v posuzovaném případě ztotožnil s úvahami žalobce ve vyjádření ke kasační stížnosti a dospěl k závěru, že osoba na řízení zúčastněná nedostala povinnosti tvrdit a prokázat, že by výkon nebo jiné právní následky napadeného rozsudku krajského soudu znamenaly pro ni nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, resp. veřejnému zájmu.

[12] Předně je třeba zdůraznit, že hrozba dalšího procesního vývoje ve správním řízení ani případná existence dvou odlišných správních rozhodnutí v téže věci (pokud by Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil), není sama o sobě důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího

správního soudu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014 – 58). Aby mohl být odkladný účinek kasační stížnosti přiznán, musí stěžovatel nad tuto hrozbu tvrdit závažnou újmu, která mu individuálně a skutečně hrozí. Osoba zúčastněná na řízení spatřuje tuto hrozbu v tom, že v případě procesní aktivity žalovaného a stavebního úřadu by mohla být zamítnuta její žádost o vydání územního rozhodnutí.

[13] Tato hrozba však jednak není bezprostřední a reálná, jelikož skutečnost, zda jsou v posuzovaném případě splněny podmínky pro vydání územního rozhodnutí (konkrétně předpoklady pro zřízení věcného břemene ve prospěch osoby zúčastněné na řízení), má být dle právního názoru krajského soudu v dalším řízení teprve předmětem zkoumání ze strany správních orgánů. Tvrzená újma dle Nejvyššího správního soudu také nedosahuje zákonem vyžadované závažnosti. Pokud je osoba zúčastněná na řízení v právu a napadený rozsudek bude v řízení před Nejvyšším správním soudem zrušen, zůstanou jí zcela zachována veškerá práva z napadeného rozhodnutí plynoucí, bez ohledu na případnou procesní aktivitu stavebního úřadu ve vztahu k žádosti o vydání územního rozhodnutí. Naopak, lze se plně ztotožnit s žalobcem, že hrozba nepoměrně větší újmy je spíše na jeho straně, jelikož osoba zúčastněná na řízení by v případě přiznání odkladného účinku kasační stížnosti mohla realizovat stavbu podle pravomocného územního rozhodnutí i přesto, že toto rozhodnutí bylo krajským soudem shledáno nezákonným.

[14] Nejvyšší správní soud tudíž shledal, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nejsou naplněny, jelikož osoba zúčastněná na řízení neprokázala ani konkrétně netvrdila, že by jí výkonem napadeného rozsudku hrozila nepoměrně větší újma ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. Nepoměrně větší újma by naopak mohla vzniknout žalobci, pokud by kasační stížnosti byl odkladný účinek přiznán. Proto soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II.

[15] Závěrem Nejvyšší správní soud připomíná, že výrok o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, publ. pod č. 1072/2007 Sb. NSS).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. října 2016

Mgr. Jana Brothánková
předsedkyně senátu